

Irena Kutyłowska, Boško Babič

Prilep - Warosz. Macedonia

Informator Archeologiczny : badania 10, 341-342

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nego znaleziono pektorał z brązu z relikwiami. Po jednej stronie wyryta była postać Chrystusa, a po drugiej Matki Boskiej w postaci oranta.

Niedaleko cmentarza natrafiono na resztki domostw kamiennych z XII wieku. W ich obrębie znajdowano ułamki naczyń glinianych oraz inne przedmioty codziennego użytku, w tym żarna rotacyjne.

PRILEP, S.R., Macedonia
Stanowisko "Markowe Kule-Główna Porta"

Kierownikiem badań strony polskiej był prof. dr Witold Hensel, ze strony macedońskiej dyrektor Muzeum Narodowego w Prilepie Boško Babić. Pracami terenowymi kierowała mgr Ryta Kozłowska.

Badania na stanowisku Markowe Kule-Główna Porta, stanowiły kontynuację programu realizowanego w ramach umowy między Instytutem Historii Kultury Materialnej PAN, a Muzeum Narodowym w Prilepie.

W roku bieżącym dokończono eksploracji pomieszczeń kamiennych nr nr 14, 22A, 23B. W celu odsłonięcia południowej granicy pomieszczenia nr 22A, wytyczono wykop o wymiarach 5 x 12 m, który w sezonie sprawozdawczym wyeksplorowano tylko częściowo. Zakonczenie eksploracji warstw kulturowych w tych pomieszczeniach do podłoża skalnego, ujawniło ślady słowiańskiego osadnictwa wczesno-średniowiecznego /VIII-IX w./ w postaci wykutych w skale jam gospodarczych oraz otworów związanych z budownictwem tego okresu. W związku z powyższym odsłonięto stopę fundamentową murów nr nr 26, 34, 47. Przeprowadzona dokumentacja architektoniczna oraz wizualne obserwacje szczegółów ich zabudowy pozwoliły postawić robocze stwierdzenie, iż mury nr 26 i 34 były chronologicznie starsze niż mur nr 47 /XII-XIII w./ i zostały później wykorzystane przy budowie muru nr 47, który stanowi fragment zabudowy dużego pomieszczenia kamiennego /XII-XIII w./ zarysownego w roku ubiegłym.

PRILEP - WAROSZ
Macedonia

Muzeum Narodowe
Prilepie i Zakład Archeologii
Uniwersytetu im.
Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Irena Kutylowska pod kierun-

kciem Boško Babića. Finansowało Muzeum Narodowe w Prilepie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko z 84 - osada XII-IV w. i cmentarzysko XIV/XV-XVIII/XIX w.

Stanowisko oznaczone z 84 położone jest na niewielkim wzniesieniu u podnóża Markowej Kuli, zajęтым obecnie pod budowę dzielnicy Warosz. W miejscu przypadkowego odkrycia szkieletów założono trzy wykopy /5 m x 5 m/, które pozwoliły określić chronologię cmentarzyska XIV/XV-XVIII/XIX w. oraz rzuciły nieco światła na charakter osadnictwa wczesnośredniowiecznego na tym terenie. Warstwa wczesnośredniowieczna została całkowicie zniszczona przez groby nowożytnego cmentarzyska, o czym świadczą zabytki wczesnośredniowieczne występujące obok nowożytnych. Zachowały się tylko dolne partie /zagłębione w calcu/ jam wczesnośredniowiecznych XII-XIV w. oraz częściowo zniszczony piec kopułowy drążony w calcu, wykorzystywany do obróbki metali kolorowych. Charakter tych obiektów oraz uzyskane zabytki ruchome - żużel żelaza i szkła - potwierdzają wcześniej postawioną hipotezę, że w tej partii wczesnośredniowiecznego osadnictwa Warosz skupiały się warsztaty produkcyjne i objekty z nimi związane.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Narodowym w Prilepie.

P E R U

CERRO AYANGAY

Polskie Badania Archeologiczne
Museo de Sitio "Chavimochic"
Instituto Nacional de Cultura
w Trujillo

Badania prowadził prof.dr Andrzej Żaki. Drugi sezon badań. Osiedle obronne z epoki klasycznej /tzw. okres Intermedio temprano, 210 n.e. ± 60/.

W dwu rejonach rozległego osiedla na szczycie wysokości ponad 3.500 m w górnym biegu rzeki Moche, realizowano dalsze oczyszczanie ruin z roślinności i gruzu, wykonywano pomiary budowli i niewielkie prace wykopaliskowe. W ich rezultacie rozpoznano w murach /in situ/ lub wydobyto z warstw kulturowych 14 kamiennych detali architektonicz-